

23 mei, vertrekkersborrel en naar Zeebrugge, 18 mijl

Om 16:00 is het zover: de vertrekkersborrel voor de Skadi en haar bemanning begint. Door Restaurant Evertsen is een pagodetent bij de Michiel de Ruijterhaven neergezet met drankjes en hapjes en staat de Crew van Evertsen klaar om onze gasten te ontvangen.

Langzaam aan beginnen familie, vrienden en oud collega's aan te sluiten in de lange rij van mensen die ons willen uitzwaaien. We worden verwend met cadeaus zoals prachtige boeken, leuke wenskaarten met persoonlijke boodschappen, een mascotte van CINX en een koninklijke foto van Willem en Maxima om ons het nationale gevoel tijdens onze reis niet te laten vergeten.

Wat ons zal bij blijven is het enthousiasme en de hartelijkheid waarmee iedereen met ons meeleeft en met ons wil blijven meeleven. Ook het feit dat mensen tijd vrijmaken en veel kilometers rijden voor deze vertrekkersborrel waardenen wij bijzonder.

We merken ook dat enkelen door ons geïnspireerd zijn om ook hun dromen waar te gaan maken en sommigen ook zo'n reis willen gaan maken.

Om 19:15 (a la Tilburgs 15 minuten te laat) vaart de Skadi met haar bemanning door de sluis om de droomreis te beginnen met in haar kielzog de ZaZoe onder de tonen van Sailing van Rod Stewart. Er staan wat tranen in de ogen van Annelies. Het is moeilijk om de zoons te zien wuiven en achter te laten, alhoewel we continue kunnen appen of telefoneren in deze tijd. Maar...je weet niet wanneer je hen weer zal zien.

Samen met de ZaZoe legt de Skadi het eerste traject af naar Zeebrugge. Wat zal dit jaar ons brengen.

24 mei, Zeebrugge

Zeebrugge is meer dan een wereldhaven. Zo vind je er een uitgestrekt strand dat baadt in een nonchalante vakantiesfeer, authentieke visserswijken met onvervalste visserscafeetjes en een mondaine jachthaven. Kortom, de hele wereld verbreedert in Zeebrugge. De oude vissershaven heeft nog niets aan sfeer moeten inboeten. In de authentieke visserscafés worden nog garnalen geserveerd bij je pint en kan je genieten van een aanstekelijke volksambiance. Elegante kwaliteitsrestaurants en hippe brasseries zorgen er voor een hoogstaand gastronomisch aanbod op maat van elk budget.

De verbondenheid met de zee loopt als een rode draad door de geschiedenis van Brugge en haar haven. De stad heeft vanouds een internationale havenfunctie gehad.

Aanvankelijk verbond een natuurlijke waterweg Brugge met de Noordzee waardoor de stad in de 13e en 14e eeuw een toonaangevend handels- en cultuurcentrum werd binnen Europa.

Door de verzanding van die waterweg verloor Brugge zijn prominente rol en hoewel er nadien nog maritieme mogelijkheden waren via het kanaal Oostende-Brugge-Gent, werd de stad pas rond 1900 opnieuw direct verbonden met de zee door het graven van het Boudewijnkanaal naar de nieuwe zeehaven op de kust.

De verwoestingen van de wereldoorlogen zorgden er echter voor dat Zeebrugge nooit echt goed uit de startblokken kwam. De grootschalige expansie van de haven gaf vanaf 1985 nieuwe impulsen aan de goederentrafiek. De globalisering zorgde vanaf 2000 voor de grote doorbraak van Zeebrugge op het internationale niveau.

We blijven een dag in Zeebrugge liggen waardoor we ons meer een toerist voelen dan een vertrekkers. Ook Ad en Scarlett meren aan in Zeebrugge Marina. Om er zeker van te zijn dat we ook echt verder gaan? Nee hoor, maar het zet ons wel bemoedigend aan het werkelijke begin van de reis. :)

Het is een heerlijke lentedag en we flaneren langs de haven en bezoeken de Russische Onderzeeër (net een doods-kist) en het lichtschip, de West Hinder. Van de laatste soort lagen er veel op de Noordzee maar door bezuinigingen zijn deze vrijwel allemaal vervangen door grote tonnen. Voor de echte zeilers een nostalgisch gemis. 's Avonds gaan we uit eten met Ad en Scarlett en nemen afscheid. Het voelt als een duwtje in de rug. De tocht gaat daarmee echt beginnen.

25 mei, Zeebrugge naar Nieuwpoort, 26 mijl

De Skadi loopt met een windkracht 5 Bft 8,8 knopen door het water, het echte Skadi gevoel. Het is nu echt vertrek, we zijn los.

We hebben een moedige avontuurlijke kat aan boord: Freija wil best even in de kuip op schoot en went aan de geluiden van de motor, de zee, de zeilen. Maar dan moet ze toch even naar het kattentoilet en ook een kat wordt dus zeeziek na op het toilet geschommeld te hebben, ze spuugt keurig in de kattenbak.

Wanneer we 's avonds in Nieuwpoort aankomen beseffen we dat we toch wel flink moeten wennen aan dit leven, en speciaal Odin en Freija aan het zeeleven.

Uitroepen van genietende Peter deze dag: Jezus wat gaat die boot hard! We zijn zó in Portimão! En even later: als het zo doorgaat zijn we zó in Suriname! :D

26 mei, Nieuwpoort naar Duinkerken, 18 mijl

Al is een stadse meid op het varen voorbereid, Peter neemt geen risico waardoor Annelies meteen "klaar" is met het varen. Indrukken, wind, water....het is allemaal genoeg om te beginnen met korte afstanden. Vertrek bestaat voor ons ook uit ongehaast zijn. Hoe de verte ook lonkt, we houden ons aan het voorgenomen tempo.

Hoog aan de wind, maximaal 7 knopen vandaag.

Peter: „ Wat een wereldboot!"

Peter: „...Iedereen is naar zijn werk, wij zijn de enigen op zee..."

Bij aankomst in Duinkerken ontmoeten we Engelsen die met hun kleine houten zeilscheepje de Noordzee zijn overgestoken. Met dát bootje? denkt Annelies. Ach waarom niet? Prachtig rustig zeilweer.

27 mei, Duinkerken en naar Gravelines, 15 mijl

De katten kwijt midden in de nacht.

Ze zijn nog niet zo gewend en daardoor zijn ze uiterst mak. Ze durven dus niet buiten de kuip, hooguit aan de lijn een beetje op het gangboord, maar....nu zijn ze verdwenen! Hoe kan dat? heeft er iets open gestaan, zijn ze gestolen? Zitten ze in een schoenenvakje of raamkozijn? We zoeken en zoeken en roepen. Dan zien we dat het raampje boven het gasfornuis open staat, dat heeft Peter open gezet toen hij 's avonds een brood ging bakken. Peter schiet in zijn blootje het dek op, en daar zitten de twee boeven te genieten van sterren en maan, en uitzicht op kabbelend water. Het kost nog wel wat moeite om ze te pakken te krijgen.

In Duinkerken, ons bekend van de zomervakantie van 2014, wandelen we rond in de stad en over de markt en Annelies loopt toevallig tegen een paar vlotte schoentjes aan en om haar reputatie van schoenenliefhebster te ondersteunen koopt ze natuurlijk een paar. Toch zien we weer nieuwe dingen en mooie bouwwerken, bijvoorbeeld de Havenpoort uit de 17de eeuw, gebouwd ter ere van de geboorte van de zoon van Lodewijk IV.

Opmerking van de dag door Peter: „Verrek. Ik word niet gebeld! "

Om 17:00 uur vertrekken we naar Gravelines met windkracht 1 Noord, 30 minuten later windkracht 5 ZW tegen ons in en de katten ondergaan angstig onder hun dekentje op de bank in de kajuit het "paaltjes pakken" op het water. Om 20:30 uur varen we tussen de pieren van Gravelines door en om 21:15 liggen we in de droogvallende haven. De katten krijgen iets lekkers en worden verwend met aandacht.

28 mei, Gravelines

De Skadi ligt in het slib en je hoort het water de haven binnen kabbelen midden in de nacht. Het weer dreigt en geeft veel regen in de avond.

We testen onze E-bikes uit met een rondje door het dorp. Veel van het oorspronkelijke stadje is weggebombardeerd. Opvallend mooi en stil is het nieuwe stadspark dat tegen de vestingmuren is aangelegd en trapsgewijs naar steeds weer een verrassend ander niveau leidt met bijzondere beelden.

Op aanraden van Ad en Scarlett gaan we eten bij Rudy, een enorme en joviale Togeess, in de havenbistro. Rudy heeft die ochtend al zijn geweldige entree gemaakt in de wasruimte toen Annelies onthand stond te vechten met een niet functionerende wasdroger. Rudy en 4 mannen hebben geprobeerd het ding in zijn werk te krijgen maar wijsheid noch kracht hebben geholpen.

Tijdens het drinken van een aperitief maakt Rudy de opmerking: „ here's my wife, meet my second wife ". Opmerking van Annelies: „ I am Peter's third woman". Hahaha. Handen worden flink geschud. We reserveren een tafel voor morgen avond om 20:00 uur.

's Avonds blijkt de Webasto kachel in storing te gaan, Code 1: hij start niet. Een harde reset helpt ook niet dus we moeten op zoek naar een dealer die een Webasto kachel kan repareren. In Duinkerken blijkt een dealer te zijn, maar hij heeft geen tijd tot volgende week dinsdag. Dan doen we maar zonder kachel verder, het is tenslotte lente...brrr.

29 mei Gravelines, mmedicijnkist

Vandaag zijn we bezig om alle medicijnen die we van Wessel Liezenga hebben gekregen te inventariseren, te verdelen in handvoorraad, verband middelen, dermatologische artikelen en medicijnen voor ernstige aandoeningen zoals ontstekingen, allergieën, infecties, en pijnstillers voor onprettige ziektes.

Onder het kopje Links en Info kan je onze medicijnlijst geheel of gedeeltelijk als voorbeeld gebruiken al naar gelang je een verre reis wilt maken of langs kusten wilt blijven of beide. Meer informatie kan je krijgen bij Wessel Liezenga, Singel Apotheek in Vlissingen.

Hier staat ook het medisch handboek voor de scheepvaart welke we eveneens van Wessel hebben gekregen.

30 mei, Gravelines naar Calais, 13 mijl

We varen om 10:30 uur weg uit Gravelines, de wind is afgenomen naar 4 Bft. maar nog wel steeds uit het Zuidwest. Eerst varen we door het 2 mijl lange kanaal en dan slaan we links af richting Calais. Na een half uur beginnen er onheilspellende geluiden uit de motorruimte op te stijgen. Klinkt als: V-snaar te los. Dus de Genua eruit, 90 graden uit koers (richting Schotland) en Peter gaat met een kist gereedschap naar binnen.

De afdekplaat van de motor gaat er af en jawel, ietsepietsie te los, V-Snaar opspannen. . : „Annelies start de motor maar. . . " Geen gepiep: „geef maar gas" en nog geen gepiep. OK alles is weer goed.

We halen de Genua weer weg en varen weer verder op de motor. Onderweg zien we prachtige lichten en een bruinvis. Hopelijk gaan we die meer zien.

Vlak voor Calais komt de keuze: varen we een stukje om of steken we af. De minimale diepte lijkt 5 meter te zijn. Het hele IJsselmeer is minder dan 3,5 meter en daar let je nooit op de diepte en hier raak je in paniek als de diepte minder dan 20 meter is. Rare jongens die zeilers.

Afsteken dus, en inderdaad is de minimale diepte, op de dieptemeter gezien, 5,5 meter.

Voor het Bassin liggen een paar moorings waaraan je kan wachten totdat de brug gaat draaien dus alles wordt in orde gemaakt voor Annelies om met haar nieuwe pikhaak een mooring te kunnen pakken, nog even oefenen in de kuip en het moet lukken. We varen op mooring N af om die op te pakken en . . . . Jawel de brug gaat al open. We meren af aan het eind van de langssteiger, een prima plek voor 2 nachten.

Nog steeds geen kachel en het wordt behoorlijk koud. Waxinelichtjes aan en vooral veel kleren. Annelies maakt een gloeiend hete kruik en zo komen we de nacht wel weer door.

31 mei, Calais

Calais ontstond in de middeleeuwen als vissersgehucht van Petresse, later Saint-Pierre. De plaats groeide uit en bleek van strategisch belang. In de jaren 20 van de 13de eeuw werd de stad versterkt.

....Vandaag is het slechter dan hondenweer dus laat staan dat we de katten buiten laten. Windkracht 7, lijkt soms 8 en striemende regen. Goed dat we gisteren avond de tent erop gezet hebben. De kachel doet het uiteraard nog steeds niet dus het is behoorlijk koud. Annelies heeft 5 lagen kleding aan en is nog niet warm te krijgen. Odin en Freija vinden het ook maar niets en liggen de hele dag te slapen. Eigenlijk wel een goed voorbeeld. Als ik reïncarneer wil ik een Siamese kat worden op een zeilboot.

Mooi tijd om de hele site bij te werken en hier en daar wat aan te passen en kleine reparaties binnen te doen. Verder doen we niets, zijn we niet grappig en komt er niemand, ook de zon niet.

Annelies maakt heerlijke Spaghetti en Peter Crème Brulée. Annelies begint maar een conversatie met Freija, tja je moet toch wat doen met z'n tweeën op een boot.

Verder gaat alles goed.